FAUSKE KOMMUNE

SAKSPAPIR

	JournalpostID: 10/173 Arkiv sakID.: 10/50	Saksansvarlig: Berit Vestvann Johnsen
Sluttbehandlede vedtaksinnstans: Plan- og utviklingsutvalget		
Sak nr.: 003/10	PLAN- OG UTVIKLINGSUTVALG	Dato: 26.01.2010

REFERATSAKER I PERIODEN

Sammendrag:

	Dok.ID		Arkivsak ID	Brevdato	Avsender/Mottaker	Tittel
	09/9926	I	03/4814	29.10.2009	Miljøverndepartementet	T-6/09 - OM ENDRINGER I NASJONAL FORSKRIFT FOR BRUK AV MOTORKJØRETØYER I UTMARK OG ISLAGTE VASSDRAG
	10/229	I	10/66	07.01.2010	Helse- og miljøtilsyn Salten IKS	PROSJEKT *ET RENERE SALTEN* - AKTIVITETSRAPPORT FOR 2009

INNSTILLING :

Refererte dokumenter tas til orientering.

DET KONGELIGE
MILJØVERNDEPARTEMENT

Fauske kommune
Saksbeh. PLN
9/11-09
Klassering
J. ID 09/9926
S. ID 03/4814

Rundskriv

Fylkesmennene
Fylkeskommunene
Kommunene

Nr. T-6/09 | Vår ref 200801446 - | Dato 29 OKT 2009

Om endringer i Nasjonal forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og islagte vassdrag

1. Bakgrunn

Dette rundskrivet redegjør for endringer i forskrift 15. mai 1988 nr. 356 for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag. Rundskrivet redegjør også for retningslinjer og prinsipper i naturmangfoldloven som får betydning for lovtolkningen og skjønnsutøvelsen i forvaltningen av motorferdselloven med forskrifter.

Miljøverndepartementet vedtok 26. juni 2009 enkelte endringer i forskriften, se vedlegg 1. Forskriftsendringene er hjemlet i lov om motorferdsel i utmark og vassdrag av 10. juni 1977 nr. 82 § 4 a. Endringene trådte i kraft 1. juli 2009 og gjelder adgang til næringskjøring, adgang til gruppeturer med snøskuter og kommunalt organiserte akuttiltak for å redusere påkjørselsrisiko for elg og annet hjortevilt, ved vei eller jernbane. Forskriften slik den lyder etter endring av 26. juni 2009 er trykt som vedlegg 2 til dette rundskrivet. Dette rundskrivet supplerer rundskriv T-1/96.

Direktoratet for naturforvaltning sendte 26. juni 2007 forslag til nytt motorferdselregelverk på høring med høringsfrist 15. oktober 2007. Miljøverndepartementet mottok direktoratets tilråding i saken 10. mars 2008. Tilrådingen har sammen med MoSa-rapporten (Motorferdsel og Samfunn), motorferdselforsøket og erfaringer fra dagens regelverk dannet underlagsmateriale for Miljøverndepartementets arbeid med revisjon av lov om motorferdsel i utmark og vassdrag. Endringene i nasjonal forskrift for bruk av motorkjøretøy som omtales i dette rundskrivet er ledd i arbeidet med denne revisjonen. Høringsforslagene har blitt tilpasset slik at de kan inngå som bestemmelser i gjeldende nasjonal forskrift 15. mai 1988 nr. 356 for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag.

Postboks 8013 Dep, 0030 Oslo
Telefon 22 24 90 90 Telefaks 22 24 95 60

Miljøverndepartementet finner grunn til å presisere at forskriftsendringene ikke fører til noen endring i de øvrige bestemmelsene. Det medfører at dispensasjonsbestemmelsen i § 6 gjelder som tidligere. Når det gjelder praktiseringen av denne vises det til Rundskriv T-1/96 om lov om motorferdsel i utmark og vassdrag av 10. juni 1977 nr. 82 kapittel 7.3.2.

2. Om ny naturmangfoldlov og betydningen for vedtak etter forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og vassdrag

Naturmangfoldloven trådte i kraft 1. juli 2009. Departementet gjør oppmerksom på at naturmangfoldloven § 1 og kapittel II Alminnelige bestemmelser om bærekraftig bruk, særlig prinsippene for offentlig beslutningstaking i §§ 8 til 12, jf. § 7, har betydning for kommunens og fylkesmannens avgjørelser etter motorferdselregelverket, som retningslinjer for lovtolkning og ved skjønnsutøvelse.

Naturmangfoldlovens sentrale prinsipper – kunnskapsgrunnlaget og miljørettslige prinsipper – skal legges til grunn ved myndighetsutøving etter naturmangfoldloven og annen lovgivning, herunder lov om motorferdsel i utmark og vassdrag. Det skal fremgå av enhver beslutning som fattes ved utøving av offentlig myndighet hvordan disse prinsippene er vurdert, jf. naturmangfoldloven § 7. For vedtak om tillatelse til motorferdsel i utmark eller på islagte vassdrag innebærer dette et krav til skriftlig begrunnelse. Det må fremgå av vedtaket hvordan forholdet til naturmangfoldlovens §§ 8 til 12 er vurdert ved den konkrete skjønnsutøvelsen.

På motorferdselområdet vil følgende miljørettslige prinsipper i naturmangfoldloven få direkte betydning:

- Kunnskapsgrunnlaget
- Føre-var-prinsippet
- Økosystemtilnærming og samlet belastning
- Kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver
- Miljøforsvarlige teknikker og driftsmetode

Kunnskapsgrunnlaget – naturmangfoldloven § 8

Kunnskapskravet innebærer at all offentlig myndighetsutøving, herunder tildeling av tilskudd og det offentliges forvaltning av fast eiendom, som berører natur skal være kunnskapsbasert. Kunnskapen skal ikke bare baseres på vitenskapelig kunnskap, men også på den erfaringsbaserte, jf. Ot. prp. nr. 52 s. 379-380. I motorferdselsammenheng vil dette gjelde generelt, og ha betydning for tillatelser til kjøring på bar mark og snødekt mark. Kunnskapen kan f.eks. stamme fra kartlegginger, konkrete faglige utredninger mv. Dersom motorferdselmyndigheten og andre sitter inne med erfaringsbasert kunnskap som tilsier at et økosystem i et område ikke vil tåle den motorferdsel som det søkes om, eller forventet mengde av motorferdsel som følge av søknader fra andre, skal det legges vekt på denne kunnskapen i avgjørelser etter nasjonal forskrift. Dette gjelder for alle "kan" regler i forskriften.

Føre-var prinsippet – naturmangfoldloven § 9

Dersom motorferdselmyndigheten ikke har kunnskap eller tilstrekkelig kunnskap om konsekvensene for naturmangfoldet som følge av omsøkt motorferdsel vil føre-var-prinsippet komme til anvendelse, se naturmangfoldloven § 9, videre Ot. prp. nr. 52 s. 380 flg. Føre-var-prinsippet er en retningslinje for hvordan myndighetene håndterer usikkerhet om

kunnskapsgrunnlaget. Det er derfor en nær sammenheng mellom kunnskapsgrunnlaget i naturmangfoldloven § 8 og føre-var-prinsippet i § 9. Søkes det f.eks. om tillatelse til motorferdsel i et antatt sårbart område skjerpes kravet til kunnskap om virkningene av bruken. I de tilfeller man har lite kunnskap vil føre-var-prinsippet få størst betydning. Dersom man må ta beslutninger uten at kunnskapsgrunnlaget er tilstrekkelig for å kunne fastslå virningene på naturmangfoldet sier § 9 at det skal "tas sikte på å unngå mulig vesentlig skade på naturmangfoldet". Det kan bety at det i slike tilfelle gis avslag på søknad om tillatelse, eventuelt at tillatelse gis på strenge vilkår. Der tillatelse er gitt og man i ettertid blir klar over uheldige skadevirkninger motorferdsel gjør på naturmangfoldet vil motorferdselmyndigheten etter omstendighetene kunne ha en plikt til å tilbakekalle tillatelsen. Slik omgjøring (tilbakekall) hjemles i forvaltningsloven § 35 femte ledd siste alternativ.

Økosystemtilnærming og samlet belastning – naturmangfoldloven § 10
Prinsippet i naturmangfoldloven § 10 skal sikre at nye påvirkninger, herunder motorferdsel i utmark, underlegges en helhetsvurdering av hvilke belastninger økosystemet vil bli utsatt for. Det innebærer for det *første* at prinsippet ikke skal ses isolert for en tillatelse til motorferdsel, men vurderes i sammenheng med den miljøbelastningen som allerede er skjedd gjennom tidligere tillatelser til motorferdsel og andre påvirkninger. Dette har særlig betydning dersom miljøbelastningen er ved en kritisk grense hvor selv en liten økning, f.eks. i motorferdsel, vil ha stor betydning for økosystemet. For det *andre* vil prinsippet komme til anvendelse også på et første motorferdselstiltak i et område dersom det kan forventes mange framtidige søknader om dispensasjon fra regelverket i et område og antatt samlet motorferdsel vil kunne gi vesentlige eller alvorlige eller uopprettelige skader på naturmangfoldet. I slike tilfeller bør søknader om motorferdsel avslås.

Kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver – naturmangfoldloven § 11
Bestemmelsen er en retningslinje for motorferdselmyndighetene. Når motorferdselmyndigheten treffer vedtak som tillater motorferdsel i utmark trenger ikke kommunen å velge den økonomisk beste løsningen for tiltakshaver hvis det er klare miljøgevinster med en litt dyrere løsning. For eksempel kan tiltakshaver søke om tillatelse til kjøring på bar mark for å frakte byggematerialer til hyttebygging. Kjøringen kan føre til skader på terrenget. I slike tilfelle kan motorferdselmyndigheten i medhold av alminnelige forvaltningsrettslige prinsipper og naturmangfoldloven § 11 stille vilkår om at ferdsel skal skje vinterstid selv om dette fører til økte kostnader for tiltakshaver. Prinsippet kan også lede til at det kan stilles vilkår om at det benyttes helikoptertrafikk dersom skadepotensialet er stort. Naturmangfoldloven § 11 kan ikke brukes som en direkte påleggshjemmel overfor private. Det konkrete ansvar for tiltakshavere vil derfor følge av andre generelle regler eller enkeltvedtak.

Miljøforsvarlige teknikker og driftsmetode – naturmangfoldloven § 12
Bestemmelsen gjelder valg av driftsmetode, teknikk eller lokalisering "for å unngå eller begrense skader" på naturmangfoldet, jf. § 12. Det skal tas utgangspunkt i slike driftsmetoder og slik teknikk og lokalisering som, ut fra en samlet vurdering av tidligere, nåværende og fremtidig bruk av mangfoldet og økonomiske forhold, gir de beste samfunnsmessige resultater, se Ot. prp. nr. 52 s. 382-383. For motorferdselmyndighetene innebærer dette at det må vurderes hvilken løsning med hensyn til f.eks. hva slags bruk av motorkjøretøy, tidspunkt for høsting, hvilken lokalisering som gir minst skade osv. som etter en samlet vurdering gir de beste samfunnsmessige resultatene.

3. Merknader til bestemmelsene

Til § 3 første ledd, ny i) *(akuttiltak)*
Hensikten med denne bestemmelsen er å sikre kommunen nødvendig handlingsrom i faresituasjoner som oppstår når hjortevilt trekker ned til vei og jernbane, og dermed utgjør en kollisjonsrisiko. Dette kan bl.a. oppstå som følge av stort snøfall, hvor veier og jernbane fungerer som passasje for hjorteviltet. Bestemmelsen gir kun åpning for motorferdsel i forbindelse med akuttiltak som organiseres av kommunen. Akuttiltak som faller inn under bestemmelsen, kan være oppkjøring av traseer for hjorteviltet eller utlegging av mat for å lokke dyra bort fra vei eller jernbane. Formuleringen "ved vei eller jernbane" innebærer at det ikke er hjemmel for å bruke motorkjøretøy på snødekt mark overalt i kommunen i forbindelse med tiltak av hensyn til hjorteviltet. Det kreves en umiddelbar nærhet til vei eller jernbane.

Til § 5 første ledd e) *(transport av ved)*
Henvisningen er rettet til bokstav g, jf. rundskriv T – I / 96 på side 68.

Til § 5 første ledd, ny f) *(adgang til gruppeturer etter særskilt tillatelse)*
Bestemmelsen åpner for at helse- og omsorgsorganisasjoner eller ideelle organisasjoner kan søke om å få benytte snøskutertransport ved gruppeturer til bestemt mål for beboere, medlemmer av pensjonistforeninger eller forflytningshemmede. Det kan kun gis tillatelse til turer til bestemte mål, der snøskutertransport inngår som en nødvendig del, og ikke til ren rekreasjonskjøring.

Det kan kun gis tillatelse til en gruppetur av gangen. Det innebærer at bestemmelsen ikke er ment for månedlige arrangementer eller lignende. Bestemmelsen gjelder kun transport som er nødvendig for å gjennomføre gruppeturer for mennesker som ellers har vansker med å ta seg ut i naturen på egen hånd. Kommunen må i sin vurdering av søknader legge vekt på formålet med arrangementet og den samlede belastning arrangementet vil ha på naturmiljø og muligheten til å oppleve stillhet og ro i naturen, samt forventet antall tilsvarende søknader.

Tillatelse kan gis til helse- og omsorgsinstitusjoner eller ideelle organisasjoner som har som hovedmål å hjelpe andre mennesker, f.eks. Røde Kors, Lions, Rotary o.l. Tillatelse kan ikke gis til idrettslag, snøskuterklubber og lignende medlemsorganisasjoner og heller ikke til mer løselig organiserte lag, grupper eller til familier.

Til § 5 a (motorferdsel i forbindelse med utmarksnæring)
Gjeldende lovverk gir direkte tillatelse til transport med motorkjøretøy på vinterføre som er nødvendig for drift av turistanlegg som ikke ligger til brøytet bilvei. Videre er det i nasjonal forskrift § 5 første ledd bokstav d en åpning for at kommunestyret etter skriftlig søknad kan gi tillatelse til bruk av snøskuter i utmarksnæring for fastboende. Departementet regner det som sannsynlig at forskriften § 5 første ledd bokstav d vil få liten praktisk betydning etter vedtakelsen av ny § 5a, og vil ved senere revisjon foreslå denne opphevet. I gjeldende lovverk er det foruten bestemmelsene i loven § 4 om jordbruks-, skogbruks- og reindriftsnæring, ingen generell bestemmelse som omhandler utmarksnæring.

Det er etter § 5a første ledd kun transport av "materiell og utstyr" som kan tillates. Det innebærer at det ikke er åpning for å gi tillatelse til motorferdsel i forbindelse med utmarksnæring som baserer seg på transport av personer. Såkalt snøskutersafari er dermed ikke hjemmel til å gi tillatelse til etter denne bestemmelsen. Dette gjelder uavhengig av om den næringsdrivende anser slik transport som økonomisk lønnsom. Dette innebærer blant annet at kommunen må vurdere hvilken form for fremkomstmiddel det eventuelt skal gis tillatelse til. Kommunen må også vurdere om transporten på grunn av vekt, størrelse, omfang,

avstand og lignende er strengt nødvendig. Det skal ikke gis tillatelse til transport av materiell og utstyr dersom transportbehovet er av så lite omfang at det lett kan løses uten motorisert transport.

Drift av utleiehytter, næringsmessig høsting av naturgoder og turist- og reiselivsnæring, samt leting og undersøkelse av mineralske ressurser, regnes som utmarksnæring, jf. første ledd annet punktum. Med næringsmessig høsting av naturgoder menes fiske, jakt, plukking av bær og sopp, sanking av lav og mose og lignende. Kravet om at virksomheten skal være registrert i Enhetsregisteret, er satt for å minimere ferdselen og for å sikre at tillatelse til bruk av motorferdsel til utmarknæring bare gis til de som er næringsdrivende. Bestemmelsen åpner ikke for at det gis tillatelse til bruk av motorferdsel i utmark til enkeltstående aktiviteter eller tilfeldige oppdrag, eller virksomhet som foregår i så liten målestokk eller så sporadisk at det ikke kan anses for å være næringsdrift. En del enkeltmannsforetak faller utenfor registreringsplikten, men de kan søke om frivillig registrering. For at det skal være næringsdrift, må det dreie seg om virksomhet av økonomisk karakter. Aktiviteten må ha et innhold som gjør den egnet til å gi overskudd.

Fordi det er vanskelig å dokumentere inntjening før virksomheten er startet opp og fordi en aktivitet som er tenkt å være innbringende ofte vil gå med tap de første årene, er det lagt opp til at kommunen første gang kun kan gi en midlertidig tillatelse med inntil to års varighet, jf. annet ledd. Det kan ikke gis tillatelse på bakgrunn av en kortfattet søknad som ikke gir de nødvendig opplysninger. Det kreves at en realistisk driftsplan som viser forventet aktivitet og inntjeningsmål i perioden. Tillatelsen kan forlenges dersom den næringsdrivende kan dokumentere at den samlede utmarksnæringen er momspliktig. Utøvere som driver utmarksnæring med tillatelse etter gjeldende motorferdsellov § 5 første ledd bokstav d, regnes i denne sammenheng ikke som første gangs søkere, og kan gis fire års tillatelse dersom de oppfyller vilkårene. At virksomheten er momspliktig innebærer at momspliktig salg overstiger kr 50 000,- i løpet av en 12 måneders periode. Samtykke fra grunneieren bør av hensyn til den kommunale behandlingen innhentes ved søknadstidspunktet.

Tredje ledd innebærer at det for bar mark kun kan gis tillatelse for transport langs traktorvei. Dette betyr at det må kreves at veien er opparbeidet med sikte på bruk av traktor, eller andre større kjøretøyer, og at veien i forhold til forskrift 20. desember 1996 nr. 1200 om planlegging og godkjenning av veger for landbruksformål er klassifisert som traktorvei klasse 7 eller 8. En slik tillatelse gjelder ikke for kjørespor, stier mv. I tråd med prinsippet i naturmangfoldloven om kunnskapsgrunnlag vil kommunen ha en plikt til å hente inn en oversikt over traktorveier der tillatelsen skal gjelde. Det er ikke anledning til bare å henvise til at tillatelsen gjelder på traktorveier. I tvilstilfeller må det foretas en konkret vurdering.

I Finnmark er det få traktorveier. Her vil bestemmelsen gjelde godt etablerte barmarkstraseer. På samme måte som for traktorveier må kommunen som motorferdselmyndighet hente inn en oversikt over godt etablerte barmarkstraseer som tillatelser kan knyttes til. Føre-var-prinsippet og prinsippet om samlet belastning tilsier at tillatelser ikke gis før slike oversikter er utarbeidet.

I arbeidet med ny lov om motorferdsel er planlegging av motorferdselen et sentralt element. På sikt bør kjørerutene som benyttes i utmarksnæring vurderes som et ledd i slik planlegging for å minimere ulempene ved ferdselen. Ettersom eventuelle endringer i regelverket på planlegging er knyttet til lovrevisjonen, gis kommunene i fjerde ledd anledning til å henvise motorferdsel i utmarksnæring på snødekt mark til bestemte traseer.

I Finnmark og Nord-Troms vil bestemmelsen ikke gå foran det særskilte motorferdselforbudet som gjelder i tida 5. mai til 30. juni, jf. nasjonal forskrift § 4 tredje ledd. Dette betyr at man i denne perioden, i tillegg til tillatelsen etter § 5a, også må søke om dispensasjon fra

motorferdselforbudet etter § 6. Hensynene bak motorferdselforbudet er sterke. I vurderingen om det skal gis dispensasjon i perioden 5. mai til 30. juni må disse hensynene veies opp mot den enkelte søkers næringsmessige behov. I vurderingen om det skal gis dispensasjon kan det legges vekt på sannsynligheten for at en årlig omsetning på kr 50 000 vil bli nådd i løpet av to år. Dersom det er stor fare for kjøreskader, f.eks. som følge av at erfaringsbasert kunnskap, jf. naturmangfoldloven § 8, tilsier at det kjøres utenfor de godt etablerte barmarkstraséene, kan dette vektlegges i vurderingen etter § 6.

Vedlegg:
1. Miljøverndepartementets vedtak 26. juni 2009 nr. 863 om endringer i forskrift 15. mai 1988 nr. 356 for bruk av motorkjøretøyer i utmark og islagte vassdrag
2. Nasjonal forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag av 15. mai 1988 nr. 356 med endringer av 26. juni 2009

Med hilsen

Torkel Ramberg
Ekspedisjonssjef

Elisabeth Harbo-Lervik
Seniorrådgiver

DET KONGELIGE
MILJØVERNDEPARTEMENT

Lovdata
Postboks 2016 Vika
0125 Oslo

Deres ref

Vår ref
200801446-20

Dato 26 JUN 2009

Vedtak om "Forskrift om endring i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag" etter lov om motorferdsel i utmark og vassdrag av 10. juni 1977 nr. 82 § 4a

I forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag av 15. mai 1988 nr. 356 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 3 ny i):

i) transport i forbindelse med kommunalt organiserte akuttiltak for å redusere påkjørselsrisiko for elg og annet hjortevilt ved vei eller jernbane.

§ 5
e) transport av ved utover det som følger av denne forskrifts § 3 første ledd bokstav g

§ 5 ny f:
f) gruppeturer på snødekt mark for beboere på helse- og omsorgsinstitusjoner, medlemmer av pensjonistforeninger eller forflytningshemmede. Turen må være i regi av helse- og omsorgsinstitusjoner eller ideelle organisasjoner. Tillatelse kan kun gis for transport til bestemte turmål og langs nærmere bestemte traseer dersom kommunen anviser slike.

Postadresse
Postboks 8013 Dep
0030 Oslo

Kontoradresse
Myntgt. 2
postmottak@md.dep.no
www.miljo.no

Telefon
22 24 90 90
Org no.
972 417 882

Avdeling for naturforvaltning

Telefaks
22 24 95 60

Saksbehandler
Harald Smith Ruberg

Ny § 5 a:

Kommunen kan etter søknad gi tillatelse til bruk av motorkjøretøy til transport av materiell og utstyr i forbindelse med utmarksnæring. Som utmarksnæring regnes drift av utleiehytter, næringsmessig høsting av naturgoder, turist- og reiselivsnæring, leting og undersøkelse av mineralske ressurser m.v., forutsatt at virksomheten er registrert i Enhetsregisteret.

Første gangs tillatelse kan gis for inntil to år. Dersom den næringsdrivende etter utløpet av prøveperioden kan dokumentere en samlet omsetning som gjør at virksomheten som tillatelsen gjelder er momspliktig, kan tillatelsen forlenges med fire år av gangen.

Tillatelse etter første ledd kan på barmark kun gis for transport langs traktorvei, likevel slik at det i Finnmark også kan slik tillatelse langs godt etablerte barmarkstraseer.

På snødekt mark skal kjøring etter første ledd skje langs nærmere bestemte traseer, dersom kommunen anviser slike.

Forskriften trer i kraft 1. juli 2009.

Med hilsen

Torkel Ramberg (e.f.)
ekspedisjonssjef

Harald Smith Ruberg
avdelingsdirektør

FOR 1988-05-15 nr 356: Forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag

Hjemmel: Fastsatt av Miljøverndepartementet 15. mai 1988 med hjemmel i lov om motorferdsel i utmark og vassdrag 10. juni 1977 nr. 82 § 4a.
Endringer: Endret ved forskrifter 3 des 1990 nr. 947, 19 juni 1995 nr. 563, 30 april 2003 nr. 516, 26 juni 2009 nr. 863.

§ 1. I utmark og på islagte vassdrag (som definert i lovens § 2) kan motorkjøretøyer bare brukes når det skjer i samsvar med denne forskrift.

All motorferdsel i utmark og på islagte vassdrag skal foregå aktsomt og hensynsfullt for å unngå skade og ulempe for naturmiljøet og mennesker.

§ 2. Motorkjøretøy kan på bar mark utenfor veg nyttes til:

a) formål som nevnt i motorferdselslovens § 4 første ledd,
b) transport av jaktutbytte ved jakt på elg og hjort, og transport ved jakt på villrein innenfor Hardangervidda villreinområde slik dette er avgrenset av Direktoratet for naturforvaltning. Kjøring i nasjonalparken kan bare skje i samsvar med vernereglene for området, og utenfor bare for nødvendig transport etter sleper som tidligere er fastsatt av Direktoratet for statens skoger på statsgrunn og av kommunen/grunneiere på privat grunn,
c) offentlig oppsyns- og tilsynsstjeneste,
d) nødvendig transport i samband med fiskekultiveringstiltak i offentlig regi,
e) nødvendig transport i forbindelse med anlegg og drift av veger og større anlegg.

Kjøring skal om mulig følge eldre kjørespor.

Fylkesmannen kan - med unntak av formål nevnt i motorferdsellovens § 4 første ledd - begrense eller forby kjøring i spesielt sårbare områder. Fylkesmannen kan delegere denne myndigheten til kommunestyret.

Fylkesmannen kan etter søknad eller av eget tiltak treffe vedtak om kjøreformålet går inn under første ledd. Fylkesmannens vedtak kan påklages til Direktoratet for naturforvaltning.

§ 3. Motorkjøretøy kan på vinterføre nyttes til:

a) formål som nevnt i motorferdsellovens § 4 første ledd,
b) andre formål som nevnt i § 2 i denne forskrift,
c) transport som er nødvendig for drift av turistanlegg (overnattings- og serveringssteder, skiheiser m.v.) som ikke ligger til brøytet bilveg,
d) transport av materialer, utstyr og arbeidsfolk til bygging i samsvar med byggetillatelse,
e) opparbeiding og preparering av skiløyper og skibakker for allmennheten og for konkurranser, når det foretas av kommuner, hjelpekorps, idrettslag, turlag eller turistbedrifter,
f) nødvendig transport i forbindelse med vitenskapelige undersøkelser, herunder dyretellinger og liknende registreringer, etter oppdrag fra forskningsinstitusjon,

g) nødvendig transport av ved fra egen eiendom til fast bopel, samt etter utvisning fra skogforvaltningen i Finnmark.

h) praktisk kjøretrening på nærmere fastsatte områder ved obligatorisk opplæring for beltemotorsykkelførere. Områdene fastsettes av fylkesmannen etter forslag fra kommunene.

i) transport i forbindelse med kommunalt organiserte akuttiltak for å redusere påkjørselsrisiko for elg og annet hjortevilt ved vei eller jernbane.

Kommunestyret kan gi bestemmelser om kjøring som nevnt i bokstavene b-g, herunder om områder, traseer, sesonglengde, tidspunkter for kjøring, utstyr m.v.

Bestemmelsene i § 2 tredje og fjerde ledd gjelder tilsvarende.

0 Endret ved forskrifter 19 juni 1995 nr. 563, 30 april 2003 nr. 516 (i kraft 1 mai 2003), 26 juni 2009 nr. 863 (i kraft 1 juli 2009).

§ 4. I Finnmark og Nord-Troms (Kvænangen, Kåfjord, Lyngen, Nordreisa, Skjervøy og Storfjord kommuner) kan beltemotorsykkel (snøscooter) nyttes på vinterføre i løyper som etter motorferdsellovens § 5 tredje ledd er utlagt av fylkesmannen etter forslag fra kommunestyret.

Snøscooterløyper etter første ledd skal om mulig legges på ubrøytede veger og atskilt fra tradisjonelle skiløyper. Løypene må ikke legges inn i sårbare naturvern-, frilufts- eller viltområder.

Løypene kan ikke nyttes i tiden fra og med 5. mai til og med 30 juni, jfr. § 9.

§ 5. Etter skriftlig søknad kan kommunestyret gi tillatelse til bruk av snøscooter for:

a) fastboende som i ervervsmessig øyemed vil påta seg
   - transport mellom bilveg og hytte,
   - tilsyn med privat hytte etter eierens oppdrag,
   - transport for massemedia på reportasjeoppdrag,
   - transport av funksjonshemmede,
   - transport av ved,
   - transport etter dispensasjon i medhold av denne forskrifts § 6,

b) funksjonshemmede,

c) eier av hytte for transport av bagasje og utstyr mellom bilveg og hytte som ligger minst 2,5 km fra brøytet bilveg når det i området ikke er mulighet for leiekjøring etter bokstav a,

d) kjøring i utmarksnæring for fastboende,

e) transport av ved utover det som følger av denne forskrifts § 3 første ledd bokstav g,

f) gruppeturer på snødekt mark for beboere på helse- og omsorgsinstitusjoner, medlemmer av pensjonistforeninger eller forflytningshemmede. Turen må være i regi av helse- og omsorgsinstitusjoner eller ideelle organisasjoner. Tillatelse kan kun gis for transport til bestemte turmål og langs nærmere bestemte traseer dersom kommunen anviser slike.

Kommunestyrets myndighet etter denne paragraf kan delegeres til et folkevalgt organ eller kommunal tjenestemann.

0 Endret ved forskrifter 19 juni 1995 nr. 563, 26 juni 2009 nr. 863 (i kraft 1 juli 2009).

§ 5a. Kommunen kan etter søknad gi tillatelse til bruk av motorkjøretøy til transport av materiell og utstyr i forbindelse med utmarksnæring. Som utmarksnæring regnes drift av utleiehytter, næringsmessig høsting av naturgoder, turist- og reiselivsnæring, leting og undersøkelse av mineralske ressurser mv., forutsatt at virksomheten er registrert i Enhetsregisteret.

Første gangs tillatelse kan gis for inntil to år. Dersom den næringsdrivende etter utløpet av prøveperioden kan dokumentere en samlet omsetning som gjør at virksomheten som tillatelsen gjelder er momspliktig, kan tillatelsen forlenges med fire år av gangen.

Tillatelse etter første ledd kan på barmark kun gis for transport langs traktorvei, likevel slik at det i Finnmark også kan gis slik tillatelse langs godt etablerte barmarkstraseer.

På snødekt mark skal kjøring etter første ledd skje langs nærmere bestemte traseer, dersom kommunen anviser slike.

0 Tilføyd ved forskrift 26 juni 2009 nr. 863 (i kraft 1 juli 2009).

§ 6. I unntakstilfelle kan kommunestyret - eller et annet folkevalgt organ som kommunestyret bestemmer - etter skriftlig søknad gi tillatelse til kjøring utover § 2 - § 5, dersom søkeren påviser et særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring, og som ikke kan dekkes på annen måte. Før eventuell tillatelse gis, skal transportbehovet vurderes mot mulige skader og ulemper i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum.

§ 7. For tillatelse etter § 5 og § 6 kan det settes vilkår, bl.a. om at kjøring skal skje etter angitte traséer. Tillatelsen kan tidsbegrenses.

Tillatelsen skal være skriftlig og skal medbringes under transporten. Den skal vises fram på forlangende av politi eller oppsyn.

Kommunens vedtak etter § 5 og § 6 kan påklages til fylkesmannen.

Kommunene skal rapportere behandlingen av saker etter § 5 og § 6. Miljøverndepartementet fastsetter rapporteringsform. Rapporteringsplikten kan utvides til også å gjelde andre forhold vedrørende motorferdsel.

0 Endret ved forskrifter 19 juni 1995 nr. 563, 30 april 2003 nr. 516 (i kraft 1 mai 2003).

§ 8. I avgrensede områder med viktige fiskevann som ligger mer enn 5 km fra brøytet veg, og som har liten befolkning og ligger utenom hyttegrender og sårbare naturvern-, frilufts- eller viltområder, kan Direktoratet for naturforvaltning åpne mulighet i enkelte deler av landet for bruk av snøscooter. I slike områder kan fylkesmannen legge ut løyper for kjøring med snøscooter etter forslag fra kommunen. Fylkesmannen kan fastsette vilkår for bruken av løypene.

§ 9. I Finnmark og Nord-Troms (Kvænangen, Kåfjord, Lyngen, Nordreisa, Skjervøy og Storfjord kommuner) er motorferdsel etter disse forskrifter ikke tillatt i tidsrommet fra og med 5. mai til og med 30. juni. Fylkesmannen kan bestemme at forbudet skal gjelde andre tidsrom, for hele kommunen eller for særskilte områder, når det anses nødvendig for å ivareta reindrifts- eller viltinteresser, eller andre interesser som motorferdselloven skal ivareta.

Fylkesmannen kan gjøre unntak fra forbudet i spesielle tilfeller, etter begrunnet søknad fra kommune eller enkeltperson. Søknad fra enkeltperson sendes gjennom kommunen, og fylkesmannens enkeltvedtak kan påklages til Direktoratet for naturforvaltning.

Forbudet gjelder ikke for motorferdsel som er tillatt etter motorferdsellovens § 4 første ledd.

§ 10. Denne forskrift trer i kraft 15. mai 1988, men slik at kjøring med snøscooter er tillatt etter de tidligere gjeldende regler ut snøscootersesongen 1987-88.

Samtidig som forskriften trer i kraft, oppheves kommunale forskrifter for bruk av motorkjøretøyer og departementets forskrift av 10. desember 1985 nr. 2177 om motorferdselforbud om våren i Finnmark.

Fauske kommune
ORD Saksbeh.
12/1-10
Klassering
J. ID 10/229 S. ID 10/66

IRIS SALTEN IKS
Pb. 6094
8031 BODØ

Helse- og miljøtilsyn Salten IKS

Dato..... 07.01.2010
Deres ref. .....
Arkivkode K23
Saksnr./vår ref... 04 / 00010-92
Journalnr. ..... 00848 / 09

Prosjekt "Et renere Salten" - aktivitetsrapport for 2009

Generelt/administrativt

- Administrative oppgaver.
- Gjennomføring av 4 referansegruppemøter.
- Fortløpende oppdatering og informasjon på hjemmesidene for avfall hos HMTS.
- Løpende forsøplingssaker og klager på forsøpling.

Nedgravde oljetanker

Dagens sentrale forurensningsforskrift kapittel 1 gjelder bare for de tankene som er over 3200 liter, men forskriften åpner for at kommunen kan vedta at lovverket også skal gjelde for tanker opp til 3200 liter og i hele kommunen. På grunnlag av dette utformet HMTS i 2008 en lokal forskrift som gjelder for nedgravde oljetanker som er mindre enn 3200 liter. Forslaget ble sammen med saksframlegg sendt ut til våre 11 kommuner og er til nå blitt vedtatt i Saltdal, Hamarøy, Fauske og Sørfold.

Det videre arbeidet med nedgravde oljetanker ble i 2009 å skaffe informasjon til kommunene om hva som må til videre og hvordan. Blant annet bør kommunen etablere register over nedgravde oljetanker både over og under 3200 liter. Det er laget en artikkel som kan brukes for informasjon til eiere av nedgravde oljetanker. Arbeidet sendes kommunene i løpet av januar 2010.

Avfallsdag

21. Oktober ble det avholdt dagsseminar for eierkommunene. Seminaret fant sted i Fauskes kommunestyresal og tema var avfall og forsøpling. Sju av kommunene var representert på seminaret i tillegg til IRIS, FM og referansegruppa i "Et Renere Salten".

Bjørg Nilsen og Håvard Engseth startet med informasjon og nyheter fra IRIS. Ellers var det innslag fra Fylkesmannen i Nordland om kommuneundersøkelsen 2008, informasjon fra

Helse- og miljøtilsyn Salten IKS
Notveien 17, 8013 Bodø
Tlf. 40 00 77 77 e-post: post@hmts.no Org.nr. 986 504 907 www.hmts.no
Saksbehandler: Kristin Birkeli direkte telefon: 98223932 e-post: kb@hmts.no

HMTS selv, avfallsproblematikken i havbruk ved Fiskeridirektoratet og ordninger for avfall i havbruk ved Norsk Fiskeriretur AS.

Presentasjonene innledet til å diskutere problemstillinger og å dele erfaringer. Vanskelige områder som håndteringen av forurensningsloven, forsøpling, inviduelle saker og prioritering av forsøplingssaker ble tatt opp.

Næringsavfall

Det ble i 2009 utført 30 tilsyn i Sørfold, Beiarn, Bodø, Saltdal, Fausk og Meløy. Resultatet ble 4 avvik hvor det måtte gjøres tiltak for å bedre avfallshåndtering og/eller utføre opprydding. I tillegg ble det gitt 11 anmerkninger på forhold som kunne forbedres. Dette gjaldt i størst grad rutiner for opprydding av uteareal og tømming av avfallsbeholdere.

Avfallshåndtering hos industri- og anleggnæringen er stadig et vanskelig område. Det er oftest på disse virksomhetene vi finner avvikene. Det går da på forsøpling med større gjenstander, farlig avfall, metall og trevirke. I tillegg avsløres det oftest ulovlig brenning av avfall på disse virksomhetene.

Forsøpling

Det største arbeidet på dette området i fjor ble gjort i Bodø med kartleggingen av sentrumskjernen og dens forsøpling. Kartleggingen ga en god oversikt over hvor forsøpling oppstår, hvilken type avfall som er vanligst og hvem som står bak forsøplingen.

Beiarn og Fauske kommune var blant de kommunene som ellers fokuserte på forsøpling dette året. Befaring ble gjort sammen med kommunen og fulgt opp videre av HMTS med rapport og forslag til problemløsning eller saksgang på de enkelte tilfellene.

HMTS har også fulgt opp klager direkte i Bodø på forsøpling i utleieboliger og private eiendommer.

Kommunemøter

Kommunemøtene ble gjennomført i 8 av Saltens kommuner; Beiarn, Bodø, Fauske, Gildeskål, Hamarøy, Meløy, Steigen og Sørfold i perioden februar-mars. Temaer på møtene omhandlet blant annet nedgravde oljetanker, næringsavfall, forsøpling og avfallsdagen.

For Værøy ble det i april satt av en hel dag med teknisk avdeling hvor vi gikk gjennom forurensningsloven, saksliste og til slutt en befaring på forsøpling og kommunens avfallshåndtering.

Aktiviteter for 2010 blir blant annet:

- Oppfølging av registreringene i forbindelse med metallinnsamlingen i 2006
- Prosjekt "nedgravde oljetanker" – oppføling til de som har vedtatt lokal forskrift
- Arrangere fagdag for saksbehandlere i kommunene innen avfall- og forsøpling
- Oppfølging av løpende saker
- Tilsyn med håndtering av næringsavfall.
- Kommunemøter
- Kartlegging av forsøpling i Bodø og Fauske

Med vennlig hilsen

Katalin Nagy
daglig leder

Kristin Birkeli
prosjektleder

Kopi til: Eierkommunene
Vedlegg: oversikt over utførte tilsyn med næringsavfall i 2009

Utførte tilsyn i 2009
(Virksomheter med avvik i kursiv)

Mai
Meløy (2 stk)
Reipå camping
Furøy Camping

Beiarn (6 stk)
Troli Sigm & sønn
Beiarn Adventures
Coop Moldjord
Coop Tollå
Moldjord Bygg & Anlegg
Kvæl Camping

Juni
Sørfold (4 stk)
Coop Prix Straumen
Kobbelv Vertshus
Strømhaug Camping
Kobbvatn Camping

September
Bodø (3 stk)
Annas Gatekjøkken
Statoil Olav V gt.
Joker Dronningensgate

Saltdal (5 stk)
Ica Nær Rognan
Rema 1000 Rognan
Coop Prix Rognan
Coop Prix Røkland
PK Strøm

Fauske (1 stk)
Fjellservice Swa

Beiarn (1 stk)
Solbakk Tre

November
Meløy (4 stk)
Tiedemann Bil
Coop Prix Ørnes
Ica Nær Ørnes
Rema 1000 Ørnes

Bodø
Rema 1000 Alstad

Desember
Meløy (4 stk)
Joker Glomfjord
Coop Marked Glomfjord
Glomfjord Hotell
Joker Neverdal

Fordeling på kommunene:

Kommune	Antall tilsyn	Avvik	Anm.
Meløy	10	0	4
Beiarn	7	2	0
Sørfold	4	0	0
Bodø	4	1	3
Fauske	1	0	1
Saltdal	5	1	3
Totalt	31	4	11